

9. Czy co do zasady może istnieć bezpośredni związek przyczynowy (w rozumieniu wyroku w sprawach połączonych C-46/93 i C-48/93 *Brasserie du Pecheur i Factortame*) między naruszeniem art. 43, art. 49 lub art. 56 WE a mającymi z niego wynikać szkodami mieszczącymi się w kategoriach opisanych w pytaniu piątym lit. a) do h)? A jeśli tak, to jakich wytycznych uważa za stosowne udzielić Trybunał Sprawiedliwości w zakresie okoliczności, jakie sąd krajowy powinien wziąć pod uwagę przy ocenie czy istnieje taki bezpośredni związek przyczynowy?
10. Czy przy określaniu straty lub szkody, za którą może zostać przyznane odszkodowanie, sąd krajowy jest władny wziąć pod uwagę czy podmioty poszkodowane dochowały należytej staranności, aby uniknąć lub ograniczyć doznaną szkodę, w szczególności przez skorzystanie ze środków prawnych, które mogły wykazać, że przepisy krajowe nie skutkowały (ze względu na zastosowanie konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania) nałożeniem ograniczeń opisanych w pytaniu pierwszym? Czy na odpowiedź na to pytanie mają wpływ przekonania stron jakie w danym momencie miały strony co do skutku jaki rodzaj konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania?

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Utlänningsnämnden, wydanym w dniu 30 grudnia 2004 r., w sprawie Yunying Jia przeciwko Migrationsverket

(Sprawa C-1/05)

(2005/C 57/36)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 4 stycznia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Utlänningsnämnden (Szwecja), wydanym w dniu 30 grudnia 2004 r. w sprawie Yunying Jia przeciwko Migrationsverket.

Utlänningsnämnden zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1 a. Czy, w świetle wyroku w sprawie C-109/01, należy interpretować art. 10 rozporządzenia (EWG) 1612/68⁽¹⁾ w ten sposób, że obywatel państwa trzeciego, będący członkiem rodziny pracownika, o którym tam mowa, powinien przebywać legalnie we Wspólnocie, aby mieć prawo do osiedlenia się wraz z pracownikiem oraz czy podobnie należy interpretować art. 1 dyrektywy 73/148/EWG⁽²⁾, że prawo do osiedlenia się obywatela państwa trzeciego będącego członkiem rodziny obywatela unijnego, jest uzależnione od legalności pobytu tego obywatela państwa trzeciego we Wspólnocie?
- b. Jeżeli dyrektywę 73/148/EWG należy interpretować w ten sposób, że warunkiem dla uzyskania prawa do osiedlenia się w rozumieniu dyrektywy przez obywatela państwa trzeciego będącego członkiem rodziny obywatela unijnego jest, aby przebywał on we Wspólnocie legalnie, czy oznacza to, że ten członek rodziny powinien mieć ważne zezwolenie na pobyt, pozwalające mu lub mające pozwolić na osiedlenie się w jednym z Państw Członkowskich? W braku takiego zezwolenia na osiedlenie, czy wystarczające jest zezwolenie wydane na innej podstawie na krótszy lub dłuższy pobyt czy też, jak w sprawie przed Utlänningsnämnden, wystarcza, aby członek rodziny, który wnioskuje o zezwolenie na pobyt posiadał ważną wizę?
- c. Jeżeli obywatel państwa trzeciego będący członkiem rodziny obywatela unijnego nie może skorzystać z prawa do osiedlenia się na mocy dyrektywy 73/148/EWG, ponieważ nie przebywa legalnie we Wspólnocie, czy odmowa temu członkowi rodziny zezwolenia na osiedlenie się ogranicza prawo przedsiębiorczości obywatela unijnego przewidziane w art. 43 Traktatu WE?
- d. Jeżeli obywatel państwa trzeciego będący członkiem rodziny obywatela unijnego nie może skorzystać z prawa do osiedlenia się na mocy dyrektywy 73/148/EWG, ponieważ nie przebywa we Wspólnocie legalnie, czy wydalenie jego członka rodziny z kraju, z powodu niemożności wydania krajowego zezwolenia na pobyt po wjeździe do Szwecji, ogranicza prawo przedsiębiorczości obywatela unijnego przewidzianego w art. 43 Traktatu WE?
- 2 a. Czy art. 1d dyrektywy 73/148/EWG należy interpretować w ten sposób, że „będący na utrzymaniu” oznacza, że członek rodziny obywatela unijnego jest od niego ekonomicznie zależny, aby osiągnąć najniższy możliwy do przyjęcia standard życiowy w swoim kraju pochodzenia, czy też w państwie, gdzie zazwyczaj przebywa?
- b. Czy art. 6b dyrektywy 73/148/EWG należy interpretować w ten sposób, że Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby członek rodziny obywatela unijnego, który powołuje się na fakt, że jest na utrzymaniu obywatela unijnego lub jego współmałżonka/i, przedstawił, oprócz zobowiązania ze strony obywatela unijnego, dokumenty potwierdzające istnienie rzeczywistego stosunku zależności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. 1968 L 257, str. 2-12).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 21 maja 1973 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w zakresie przemieszczania się i pobytu obywateli Państw Członkowskich w Obrębie Wspólnoty, które dotyczą przedsiębiorczości i świadczenia usług (Dz.U. 1973, L 172, str. 14-16).